

Johs. Poulsen vil sætte ind for at komme frem til sin utopi?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det ville være dejligt, hvis vi havde en eftermiddag til at diskutere det og ikke den tid, som formanden formodentlig vil begrænse os til, for det er naturligvis en kombination af en lang række virkemidler. Men først og fremmest er det naturligvis en tæt, god og konstruktiv dialog med det erhverv, som skal udvikle sig.

Det her kan ikke foregå sådan, at det er dem og os, eller på en sådan måde, at man står i forskellige grøfter. Det kan kun foregå, hvis også erhvervet indser, at der er andre måder at gøre tingene på end de måder, man traditionelt har gjort dem på.

Der mener vi rent faktisk, at der er store dele af erhvervet, der meget gerne vil deltage i den diskussion, og jeg tror ikke, det er hr. Wedell-Neergaard ukendt, at lige nøjagtig den radikale miljøordfører deltager i rigtig mange diskussioner med rigtig mange landmænd og rigtig mange landbrugsorganisationer om de her emner, og der er det altså ikke fjernt at diskutere forskellige udviklingsmuligheder. De respekterer rent faktisk, at der også er en politisk holdning til, hvor man gerne vil hen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Når man ser på dansk landbrug, kan man jo sige, at vi har en del, som ikke bruger pesticider, og så har vi en del, der er pesticidlandbrug. Det er jo her, vi så i dag diskuterer en reduktion af pesticidforbruget. Det mener vi at vi har meget stærkt brug for. Det har vi sådan set haft længe. Den lidt alarmerende baggrund er jo, at behandlingshyppigheden stiger i stedet for at falde. Det er en af de kurver, der går den forkerte vej under den her regering, på trods af at man faktisk har lavet en handlingsplan fra 2004 til 2009, men den virker jo bare ikke.

Det synes jeg er den vigtige konstatering, og derfor forstår jeg godt, at Socialdemokratiet har fremsat det beslutningsforslag, og at vi skal have debatten her. Ministeren har jo også tidligere været ude at sige, sidste gang det gik den forkerte vej, at hvis det ikke blev bedre, så skulle

der ske en hel masse ting, og vi har vel nu haft den melodi kørende i to år. Det er det samme, vi hører i dag.

Jeg håber, at det betyder, at der for alvor skal ske noget til sommer, for jeg kan jo også forstå – det er ikke blevet sagt direkte – at reelt er det sådan, at ministeren er rimelig sikker på, at når tallene kommer, viser de, at det også er gået den gale vej sidste år. Det betyder, at vi skal gøre noget mere og noget skrappere, end vi har gjort hidtil.

Jeg er sådan grundlæggende enig i de ting, der står i Socialdemokratiets beslutningsforslag, men jeg mener ikke, det kan stå alene. Jeg mener også, vi skal kigge på afgifter og kvoter, og det synes jeg, selv om jeg godt kender nogle af indvendingerne og også kender den rapport, som ministeren redegjorde for, da vi havde debatten i udvalget i et samråd.

Det, jeg synes er vigtigt her, er, at vi får taget en beslutning, som skaber langt, langt større sikkerhed for effekt end den, der har været før, for vi kan jo ikke blive ved med at leve med, at behandlingshyppigheden stiger, når den skulle falde.

Det er snart mange år siden, man lavede målet om 2, og i øvrigt har vi så en behandlingshyppighedsmålsætning på 1,7 fra Bicheludvalget. Jeg kan snart ikke huske, hvor længe det er siden, men det er vel 10 år siden, at Bicheludvalget formulerede, at 1,7 var helt uproblematisk i forhold til den danske økonomi. Vi kunne i virkeligheden gå helt ned på 1,4 ifølge rapporten, da den blev skrevet.

Kl. 14.25

Så er der en diskussion om, hvorvidt man skal lave en helt ny måde at beregne det her på. Det, jeg vil advare imod, er, at vi får en beslutningsproces, hvor man laver et helt nyt beregningsgrundlag, og så siger man, at så kan vi med et nyt beregningsgrundlag sætte nogle initiativer i gang, og derefter kan vi ikke gennemskue, om vi faktisk har fået nogen resultater.

Så jeg mener, at det er ganske vigtigt, at man fortsætter med behandlingshyppighed, men dermed har jeg jo ikke afvist, at man samtidig kan diskutere, om tingene kunne gøres på en bedre måde end ved behandlingshyppighed, for det er jo klart, at det kan diskuteres løbende. Men den næste målsætning, den beslutning, vi skal træffe til sommer, må bygge på behandlingshyppighed, så vi har en sikker målestok for, hvad vej vi skal gå.